

សត្វស្វាទាំងប្រាំនិងដើមចេក

Five Monkeys and the Banana Tree

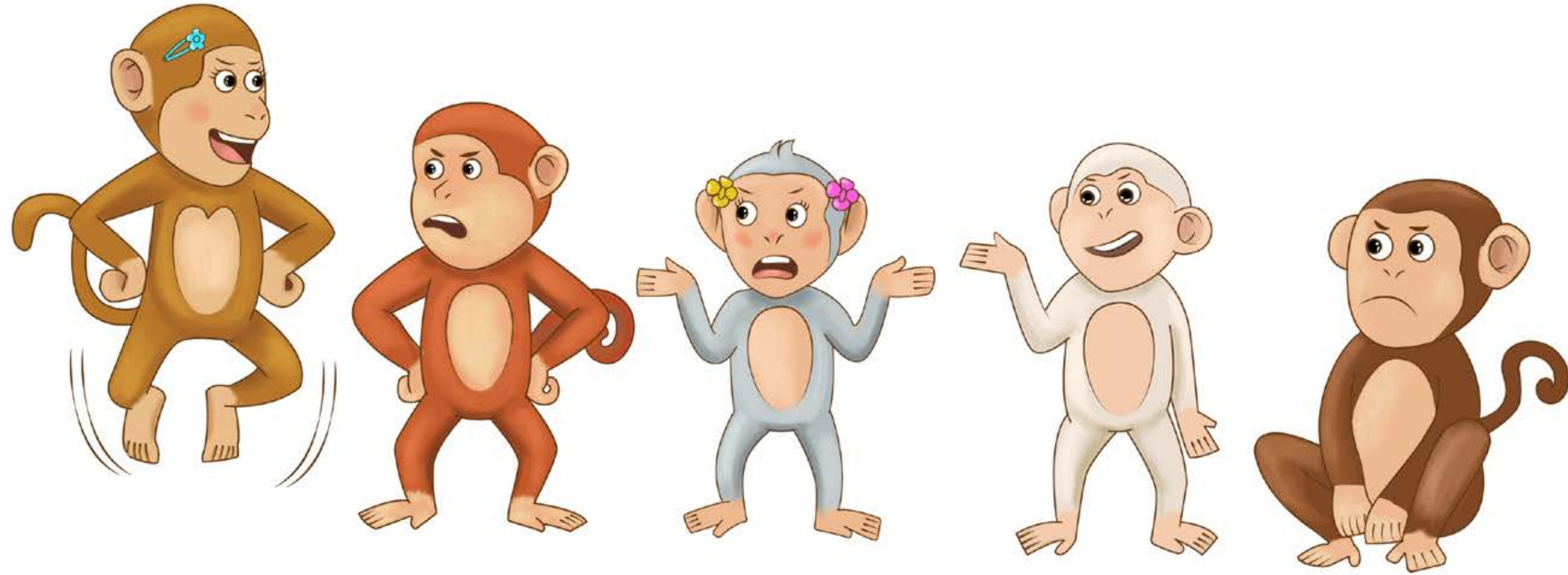

នៅក្នុងព្រៃជ្រៅមួយ មានដើមចេកមួយក្បួនដុះច្រូងច្រាង ស្លឹកតូចធំពណ៌បៃតងស្រស់។ មានសត្វស្វាប្រាំក្បាលកំពុងប្រឡែងគ្នា
លេងនៅក្បែរនោះ។ សុខវ៉ា សុខវី រីណា ដាវ៉ានិងដាលីស ជាឈ្មោះរបស់ពួកវា។ ពួកវាទាំងអស់គ្នាចូលចិត្តស៊ីចេកខ្លាំងណាស់។

ថ្ងៃមួយ ពួកកេបានឃើញផ្លែចេកមួយស្នងនៅលើដើម។
«មើលហ្ន៎! ផ្លែចេកនោះទុំពណ៌លឿង ថ្លោសៗល្អណាស់!» វីណាបានស្រែកប្រាប់សត្វស្វាងទៀត។
«តស៊ី! បេះផ្លែចេក!» ដាវ៉ូនិយាយ។

ឮកវ៉ាបានស្រែក ហើយប្រកែកគ្នា។

«ខ្ញុំចង់បេះមួយផ្លែដៃលំដាប់គេ!» សុខរីនិយាយទាំងលោតចុះ លោតឡើង។

«តើខ្ញុំចង់បេះមុន!» ដាវ៉ូស្រែកបណ្តើរ ជ្រងចង្កេះបណ្តើរ។

«អត់ទេៗ! ឱខ្ញុំបេះមុន!» ដាលីសស្រែក ឆ្ការដៃឆ្ការជើង ។

«អត់ទេៗ! ទុកឱខ្ញុំជាអ្នកបេះមុនវិញ!» រីណាក៏ស្រែកដែរ។

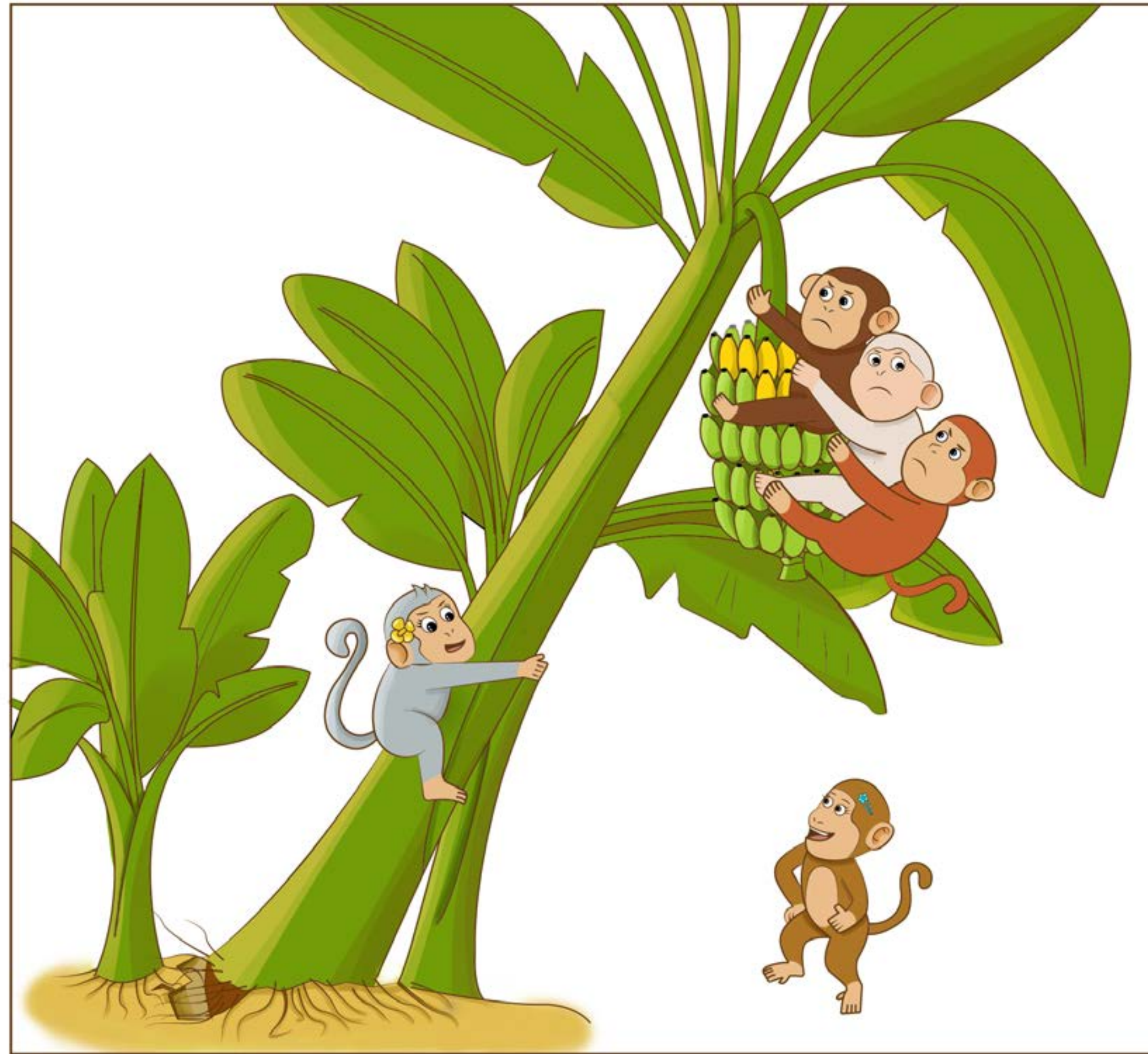
សុខរ៉ា បានស្រែកខ្លាំងៗ «ឮកយើងឈប់ប្រកែកគ្នាទៅ! ឮកយើងត្រូវតែសហការគ្នា ដើម្បីបេះវាឱ្យបាន។
ខ្ញុំនឹងឡើងទៅលើដើមចេក ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាព្យាយាមទាញវាឱ្យទ្រេតចុះមកក្រោម»។
និយាយរួច សុខរ៉ាបានឡើងចាប់ទាញស្នូងចេកទម្រេតចុះមក តាមកម្លាំងដែលអាចធ្វើទៅបាន
ប៉ុន្តែដើមចេករឹងមាំណាស់ មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមនោះទេ។

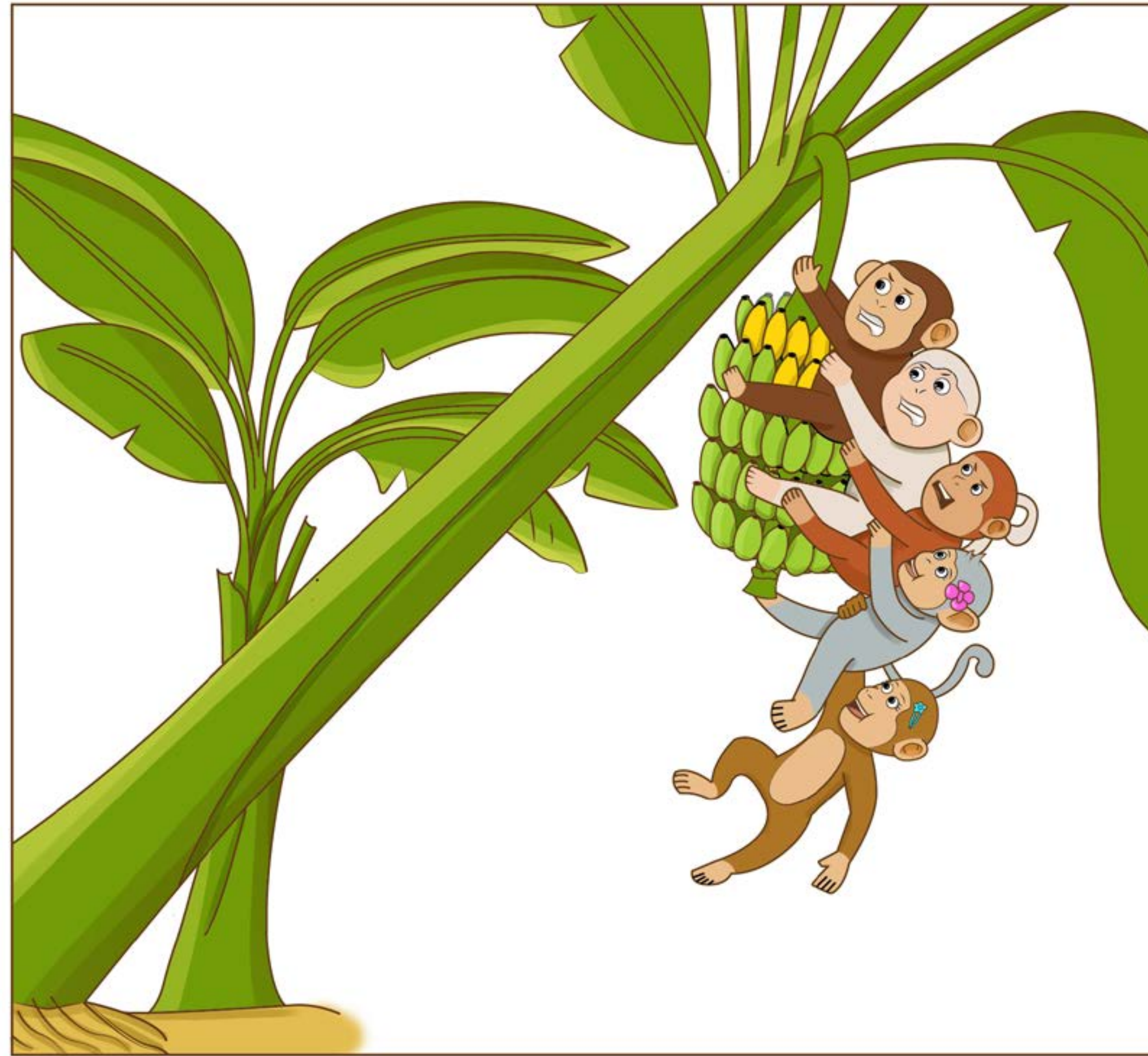
«វីណា! ជួយខ្ញុំផង!» សុខវ៉ាស្រែក។ វីណាបានឡើងតោងទាញ សុខវ៉ា ឮកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេក(កាន់តែរង្វើរ
មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមដៃដេល។

«ដាវ៉ូ! មកជួយពួកយើងផង!» វីណាស្រែក។ ដាវ៉ូបានឡើងតោងទាញ វីណា ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេកក្រាន់តែ រង្វើរមិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមសោះ។

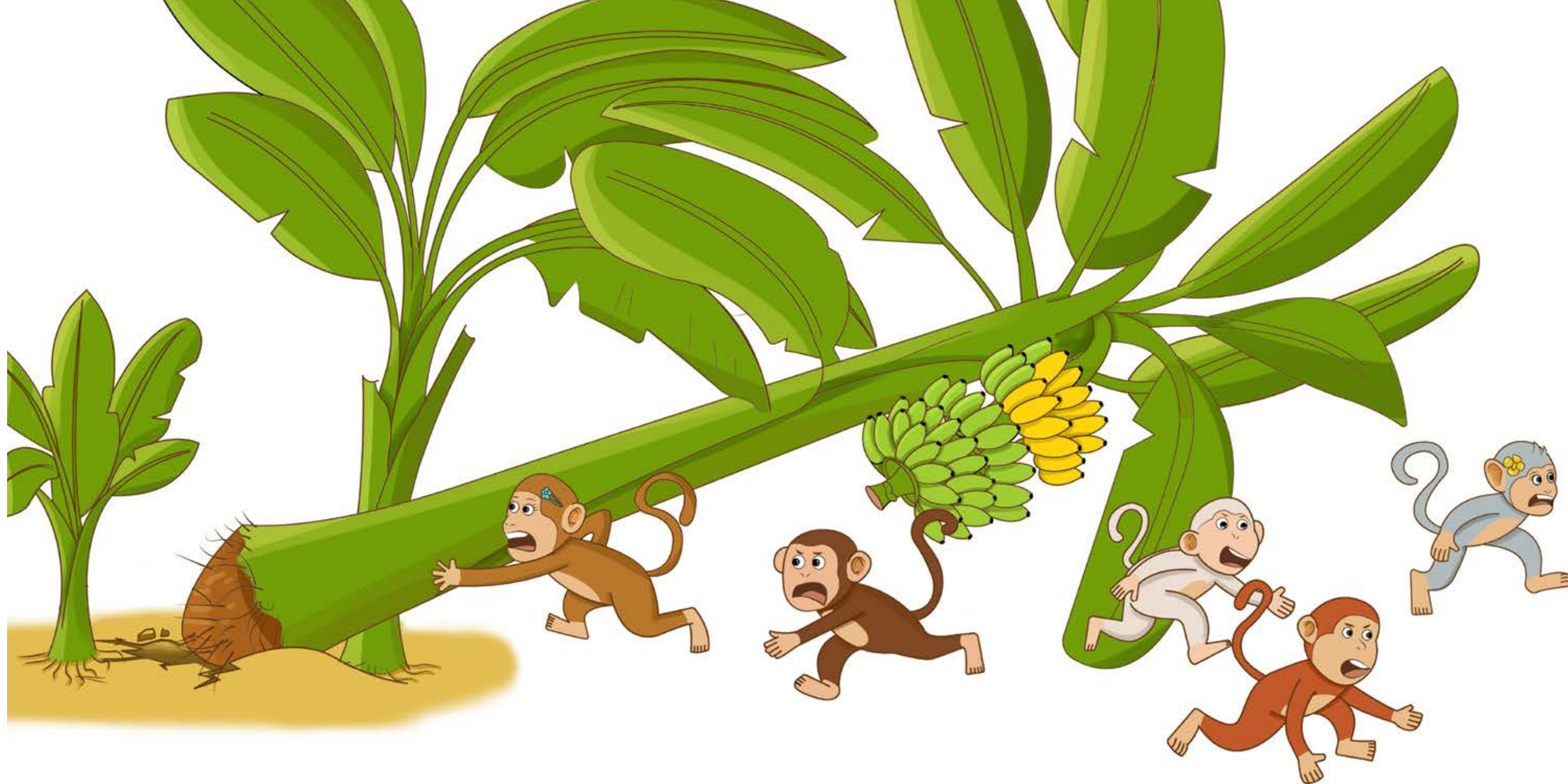

«ដាលីស! មកជួយពួកយើងផង!» ដាវ៉ូស្រែក។ ដាលីស លោតឡើងតោងទាញ ដាវ៉ូ ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេកក្រាន់តែឆ្លើមិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមឡើយ។

«សុខរី! ឮកយើង(ត្រូវការឯងជួយ!)» ដាលីសស្រែក។

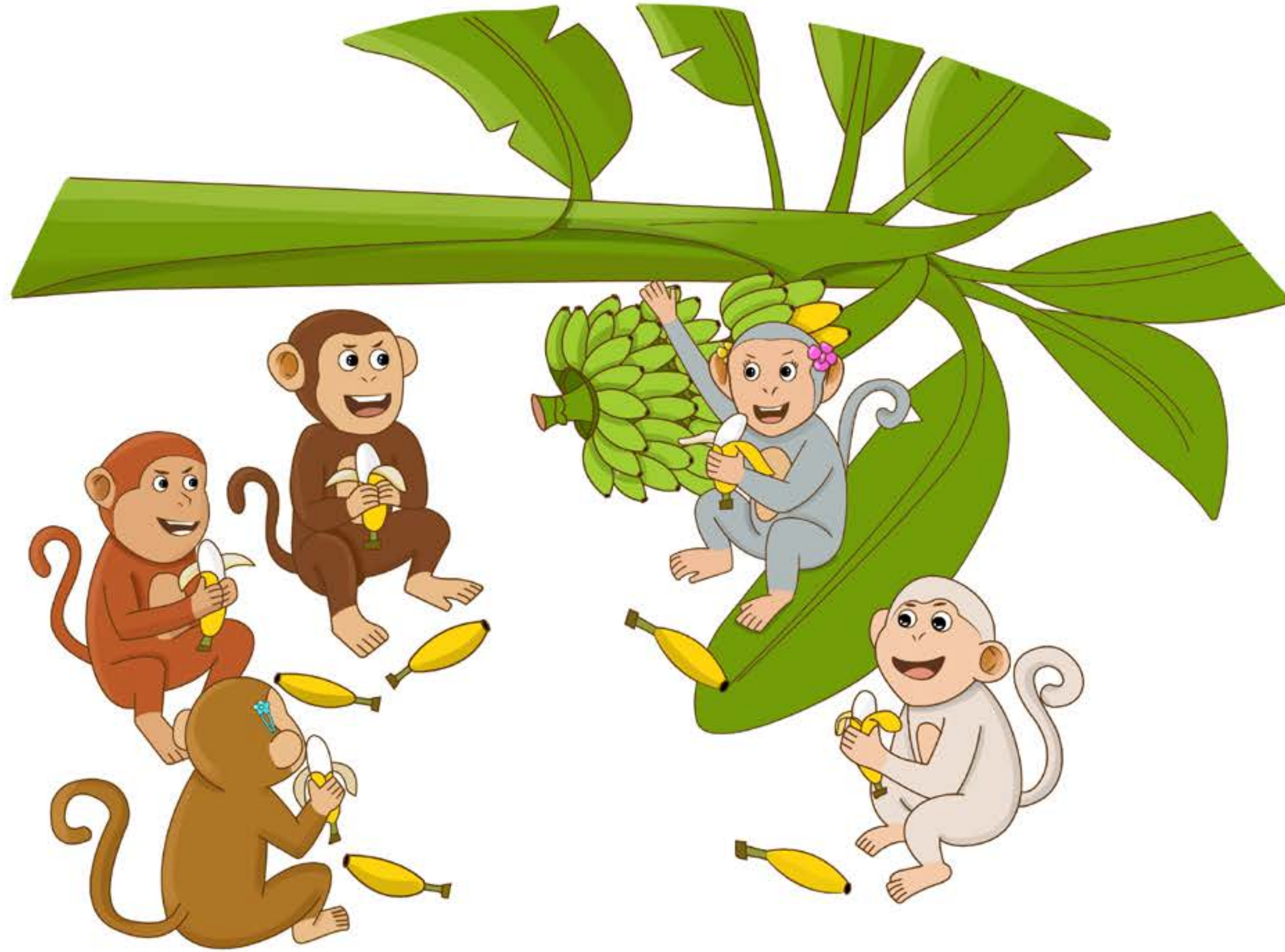
សុខរី លោតតោងទាញ ដាលីសយ៉ាងណែន ឮកវាទាញហើយទាញទៀត។ ឥឡូវនេះ សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលបានតោងធ្លាក់ជាជួរ នៅលើស្មៅចេក «ត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?» សុខរីស្រែក។ «មួយ... ពីរ... បី... ទាញទាំងអស់គ្នា!»

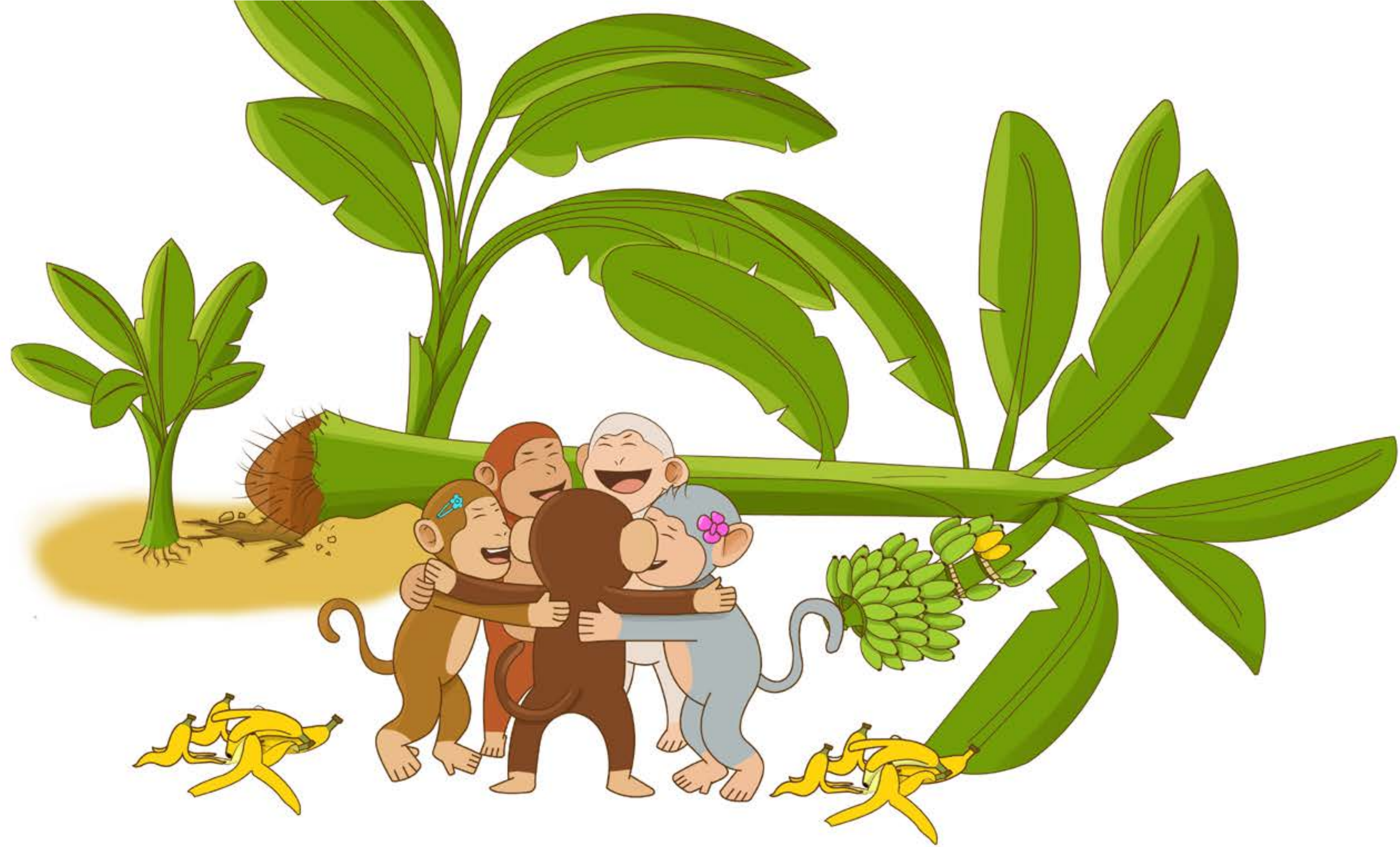
ប្រិប! ប្រិប! ប្រិប!
ដើមចេកចាប់ផ្ដើមទ្រេតម្ដងបន្តិចៗ ហើយដួលលើដីតែម្ដង! (កាំង!
សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលនាំគ្នាលោតចេញ។

«ហ្ន៎ហ្ន៎ ហេហេ!» សត្វស្វាស្រែកហោរកញ្ជ័រ។ ឮកង់បានដណ្តើមគ្នាបេះផ្លែចេកចេញពីស្នែង។ ឈប់សិន! ឈប់សិន! សុខវ៉ាស្រែក។
«ឮកយើង (ត្រូវរាប់ផ្លែចេកទុំពណ៌លឿងមានប៉ុន្មានផ្លែ រួចចែកគ្នាស៊ី។»

«មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់!»
សត្វស្វាបានរាប់ផ្លែចេកណាដែលទុំពណ៌លឿងចែកគ្នាម្តងមួយៗ រហូតទាល់តែអស់។ «ចេកមួយផ្លែសម្រាប់សុខី
មួយផ្លែសម្រាប់រីណា មួយផ្លែសម្រាប់ដាវ៉ូ ឯមួយផ្លែទៀតសម្រាប់ដាលីសហើយមួយផ្លែសម្រាប់ខ្ញុំ» សុខីវាបាននិយាយ។
ពួកវាបានចែកនិងបកសម្បក ហើយស៊ីជាមួយគ្នារហូតអស់តែម្តង។ «ឆ្ងាញ់ណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់!»
សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលបានស៊ីផ្លែចេកឡើងផ្លែតដេកអេះពោះ។ «ផ្លែមណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់!» ពួកវាបាននិយាយ។

សត្វស្វាទាំងប្រាំបានឱបគ្នាយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល។ ពួកវាបានទះដៃទាំងសងខាងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមកជាសញ្ញានៃភាពសាមគ្គីគ្នា។
ការចេះចែករំលែកធ្វើឱ្យចិត្តសប្បាយរីករាយ។ ឥឡូវនេះសត្វស្វាទាំងប្រាំដឹងហើយថា៖
ការចែករំលែកគឺល្អ។
ការចែករំលែកគឺសប្បាយរីករាយ។
ការចែករំលែកគឺរក្សាចំណងមិត្តភាព។

អង្គការរ៉ូម៉ែកកង់ប៊ីសម្រាប់កុមារ(R4C)គឺជាអង្គការដែលមិនរកប្រាក់ចំណេញនិងផ្ដោតលើការអប់រំកុមារតូចក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

អង្គការR4Cកំពុងដំណើរការគម្រោងកម្មវិធីបណ្ដាលបីយចល័តតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ដែលមាននិន្នាការទៅលើសាលាមត្តេយ្យរដ្ឋនិងមត្តេយ្យសហគមន៍។

អង្គការ(R4C)បានចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍ធនធានដ៏សមស្របទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួងនិងមានវគ្គបំប៉នលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។
សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រដើម្បីទទួលបានធនធានបង្រៀន៖ <https://rermork.org/>

ទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែម

មូលនិធិផ្តល់ដោយអង្គការTukTukនិងសហគមន៍វ៉ានីស

ពួកយើងសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះអ្នកគ្រូ Robin ដែលបានសហការជាមួយអង្គការដឹកនាំសម្របសម្រួលនិស្សិតស្ម័គ្រចិត្តនិងបុគ្គលិកទាំងអស់នៅក្នុងអង្គការដោយក្តីមេត្តាចម្រើនក្នុងការបង្កើតសៀវភៅនេះឡើង។

ទទួលបានគំនូរជីវចល

ទទួលបានធនធានបង្រៀន

